

POSTANOWIENIE

Dnia 24.11.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO wS. Tadeusz Stodoła

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Zastępcy Prokuratora Rejonowego w C. – Stanisława Kaszubowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. wniosku **skazanego M. N. s. M.** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu M. N. (N.) s. M.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.- Wydział Zamiejscowy w M. z dnia 14.07.2014r., sygn. akt XVI K 11/14; kary zastępczej 60 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.- Wydział Zamiejscowy w M. z dnia 09.04.2013r., sygn. akt XVI K 46/13;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. F. K. kwotę 221,40 zł brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. N. złożył wniosek o udzielenie przerwy w odbywaniu kary wskazując na możliwość podjęcia pracy celem poprawy warunków mieszkaniowych i finansowych. Dodał, że chciałby dokończyć wyrabianie opału na zimę, który jest mu niezbędny do ogrzewania mieszkania.

Wniosek nie jest zasadny.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 5.11.2015r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna.

Skazany, przed osadzeniem w zakładzie karnym zamieszkiwał w wielorodzinnym domu położonym w miejscowości O. (...), gm. M.. Zajmował lokal położony na piętrze składający się z pokoju oraz kuchni. Jak ustalono, mieszkanie to jest własnością rodziców skazanego M. N. i H. N., a panujące w nim warunki socjalno-bytowe są skromne tym niemniej wystarczające do prawidłowej egzystencji.

Ustalono, że matka skazanego obecnie nie przebywa pod wyżej wymienionym adresem. Według ojca, przebywa na terenie S., jednak bliscy zgłosili jej zaginięcie.

Ojciec skazanego nie pracuje. Pobiera świadczenie w postaci zasiłku stałego wypłacanego z (...)u w M. w wysokości 604 złotych miesięcznie. Zatem, posiada środki do życia, które pozwalają mu zaspokajać bieżące potrzeby życiowe.

Ojciec skazanego jest osobą schorowaną. Ma zaburzenia głosu, mowy i słuchu, boryka się również z problemami układu oddechowego i krążenia. Wskazać jednak trzeba, że rozpoznane schorzenia nie są na tyle poważne by uniemożliwiały mu wykonywanie codziennych czynności domowych. Ojciec skazanego jest osobą samodzielną i w miarę możliwości radzi sobie w codziennych sprawach. Nadto, ma zabezpieczony opał na zimę.

W świetle tych ustaleń, ojciec skazanego nie pozostaje bez środków do życia. Uzyskiwane świadczenia są na tyle wystarczające, że umożliwiają mu dość prawidłową egzystencję. W tej sytuacji, pobyt skazanego na wolności celem zapewnienia ojcu osobistej pomocy, nie jest celowy. Za niezasadne należy również uznać przerwanie wobec skazanego wykonywania kary, celem podjęcia przez niego pracy i dokończenia wyrabiania opału na zimę. Skazany bowiem podjąc zatrudnienie odpłatne może także, za zgodą Dyrektora jednostki, w czasie odbywania kary i w ten sposób uzyskiwane środki przekazywać rodzinie na utrzymanie. Z kolei, przygotować opał na zimę skazany może w ten sposób, że upoważni do tego odpowiednie osoby, bądź dokona tego samodzielnie po wyjściu na wolność, zważywszy na bliski koniec kary który przypada mu na dzień 29.02.2016r.

Fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jako stanowiąca normalną konsekwencję odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide: post. SA Lublin z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11). Popołniając przestępstwo skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie w osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Na pełnią aprobatę Sądu Penitencjarnego zasługuje też stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który podniósł w postanowieniu z dnia 8.02.2006r. w sprawie AKzw 72/06, że rodzina osoby osadzonej winna jest podjąć wszelkie starania dla zdobywania środków na utrzymanie i uzyskania niezbędnej pomocy.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w C., skazany odbywa karę pozbawienia wolności za czyn z art.178a§4kk, art.178a§1kk, do którego Sąd orzekający w kwalifikacji prawnej zastosował art.64§1kk. To oznacza, że skazany jest osobą powracającą do przestępstwa.

Wskazać trzeba, że skazany w dniu 28.02.2011r. opuścił Zakład Karny w W. w związku z udzielonym warunkowym przedterminowym zwolnieniem z reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyny z art.178a§1kk, art.222§1kk, art.224§2kk w sprawie IIK 74/10 SR M.. Ten jednak zastosowany wobec niego środek probacyjny okazał się nieskuteczny i skazany ponownie wszedł w konflikt z prawem.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem zwłaszcza, jeśli uwzględni się fakt iż po upływie okresu odroczenia kary skazany nie stawiał się celem jej odbycia i był poszukiwany listem gończym.

Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (z późn. zm. Dz. U . z 2015r. poz. 616) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (Dz.U. z 2013r, poz.461)

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw.